

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Прев 258/2020
29.10.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Татјане Матковић Стефановић, Татјане Миљуш, др Илије Зиндовића и Јасмине Стаменковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., ул. ... бр. ..., чији је пуномоћник Александар Радивојевић, адвокат у ..., против тужених ББ из ... и Стечајне масе предузећа за производњу чарапа и трикотаже „INEX-PARTIZANKA“ д.д. Београд, чији је пуномоћник Бојан Лемез, адвокат у ..., ради утврђења, вредност предмета спора 500.000,00 динара, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда Пж 6839/18 од 29.01.2020. године, у седници већа одржаној дана 29.10.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда Пж 6839/18 од 29.01.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Привредног апелационог суда Пж 6839/18 од 29.01.2020. године.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог Стечајна маса предузећа за производњу чарапа и трикотаже „INEX-PARTIZANKA“ д.д. Београд за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Привредног суда у Београду П 4791/17 од 16.10.2018. године у ставу I изреке одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се утврди да не постоји право закупа стана на неодређено време и право откупа у корист тужене ББ на стану – гарсоњери бр. ..., површине 21,24 м² који се налази на .. спрату зграде ..., ул. ... бр. .. у ... на кп .. Лн .. КО Ставом II изреке обавезан је тужилац да плати туженима трошкове парничног поступка у износу од 113.400,00 динара.

Пресудом Привредног апелационог суда Пж 6839/18 од 29.01.2020. године у ставу I изреке одбијена је жалба тужиоца као неоснована и потврђена је пресуда Привредног суда у Београду П 4791/17 од 16.10.2018. године. Ставом II изреке одбијен је захтев туженог Стечајна маса предузећа за производњу чарапа и трикотаже „INEX-PARTIZANKA“ д.д. Београд за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против другостепене пресуде тужилац је изјавио благовремену ревизију позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку. Ревизију изјављује због погрешне примене материјалног права.

Тужени Стечајна маса предузећа за производњу чарапа и трикотаже „INEX-PARTIZANKA“ д.д. Београд је у одговору на ревизију оспорио тачност ревизијски навода, као и њихову основаност, па је предложио да се изјављена ревизија одбаци као недозвољена, а трошкове ревизијског поступка је опредељено тражио.

Према одредби члана 404. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" 72/11... 18/20) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од 5 судија.

Оцењујући испуњеност услова за дозвољеност ревизије изјављене на основу цитиране законске одредбе Врховни касациони суд је нашао да у овој врсти спора не постоји потреба за уједначавањем судске праксе или новим тумачењем права, као ни разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана. Побијаном другостепеном одлуком правноснажно је одлучено о захтеву тужиоца за утврђење да тужена ББ нема право закупа на неодређено време и право откупа на непокретности која је опредељена тужбом. Имајући у виду садржину тражене правне заштите, начин пресуђења и разлоге на којима су засноване побијане одлуке нижестепених судова, Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени законски услови које прописује одредба члана 404. став 1. Закона о парничном поступку. Ревизијски наводи тужиоца не представљају релевантни основ за изјављивање посебне ревизије из те законске одредбе. Нема потребе за новим тумачењем права на закуп на неодређено време и права откупа непокретности. Поводом изјављене посебне ревизије нема потребе ни за уједначавањем судске праксе у истим или сличним чињенично правним ситуацијама, већ ревидент излаже о примени права у конкретној ситуацији. У том погледу тврдње ревидента које се суштински односе на погрешно утврђено чињенично стање о начину стицања спорне непокретности од стране тужене ББ, као и на битне повреде одредаба парничног поступка учињене пред првостепеним судом у погледу оцене доказа, нису од значаја код оцене услова за изјављивање посебне ревизије. Ревизијом се не указује на постојање другачијих судских одлука у истим или сличним чињенично-правним ситуацијама.

Зато је на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку одлучено је као у првом ставу изреке овог решења.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11... 18/2020) и нашао да ревизија тужиоца није дозвољена.

Према одредби члана 485. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ 72/11...18/20) ревизија у привредним споровима није дозвољена ако вредност предмета спора побијаног дела правноснажне одлуке не прелази динарску противвредност од 100.000,00 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужилац је тужбу поднео 28.09.2017. године. Вредност предмета спора у делу другостепене одлуке која се побија ревизијом туженог износи 500.000,00 динара што у тренутку подношења тужбе представља износ од 4.187,88 ЕУР на дан подношења тужбе. Првостепена пресуда је донета 16.10.2018. године, а другостепена пресуда је донета дана 29.01.2020. године. Ревизију је тужилац преко пуномоћника изјавио 19.03.2020. године.

У конкретном случају вредност предмета спора правноснажне другостепене одлуке која се побија ревизијом је испод законом прописаног ревизијског цензуса. То су разлози због којих ревизија тужиоца у конкретном случају није дозвољена.

Из наведених разлога је применом одредбе члана 413. Закона о парничном поступку одлучено као у ставу другом изреке.

Решавајући о захтеву туженог Стечајна маса предузећа за производњу чарапа и трикотаже „INEX-PARTIZANKA“ д.д. Београд за накнаду трошкова ревизијског поступка, Врховни касациони суд налази да одговор на ревизију није био нужан у овој парници. Самим тим ни трошкови који су настали подношењем одговора на ревизију не представљају нужне трошкове. Зато је применом члана 165. Закона о парничном поступку одлучено као у трећем ставу изреке.

**Председник већа - судија
Бранко Станић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић